

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 19. maj 2011 — David Barcenilla Fernández (sag C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (sag C-261/10) mod Gerardo García SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Spanien)

(Forenede sager C-256/10 og C-261/10) ⁽¹⁾

(Direktiv 2003/10/EF — eksponeringsværdier — støj — høreværn — effektiv virkning)

(2011/C 204/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: David Barcenilla Fernández (sag C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (sag C-261/10)

Sagsøgt: Gerardo García SL

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/10/EF af 6. februar 2003 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (støj) (17. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 42, s. 38) — overskridelse af de eksponeringsgrænseværdier for støj, der udløser foranstaltninger med henblik på at undgå eller nedsætte eksponeringen — direktivets effektive virkning

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/10/EF af 6. februar 2003 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (støj) (17. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007, skal fortolkes således, at arbejdsgiveren i en virksomhed, hvori arbejdstagernes daglige støjeksponeringsniveau overstiger 85 dB(A) som målt uden hensyntagen til virkningen af personlige høreværn, ikke opfylder de forpligtelser, der er fastsat i direktivet, blot ved udlevering af sådanne høreværn til arbejdstagerne, der gør det muligt at nedsætte den daglige støjeksponering til under 80 dB(A), da arbejdsgiveren er forpligtet til at iværksætte et program med tekniske eller organisatoriske foranstaltninger, som tager sigte på at begrænse eksponeringen for støj til et niveau, der ligger under 85 dB(A), målt uden at tage hensyn til anvendelsen af personlige høreværn.
- 2) Direktiv 2003/10, som ændret ved direktiv 2007/30, skal fortolkes således, at det ikke kræver, at en arbejdsgiver skal udbetale et løntillæg til arbejdstagere, der er udsat for et støjniveau, der ligger over 85 dB(A) som målt uden hensyntagen til virkningen af personlige høreværn, alene af den årsag, at arbejdsgiveren ikke har iværksat et program med tekniske eller organisatoriske foranstalt-

ninger, som tager sigte på at begrænse det daglige støjniveau. De nationale retsfor skrifter skal imidlertid indeholde passende mekanismer, der sikrer, at en arbejdstager, der er udsat for et støjniveau, der ligger over 85 dB(A) som målt uden hensyntagen til virkningen af personlige høreværn, kan gøre gældende, at arbejdsgiveren skal overholde de forebyggende forpligtelser, der er fastsat i direktivets artikel 5, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 14.8.2010.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. maj 2011 — Union Investment Privatfonds GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Unicre-Cartão International De Crédito SA

(Sag C-308/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — indsigelsessag — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 74, stk. 2 — beviser til støtte for indsigelsen, som ikke er blevet fremlagt inden for den fastsatte frist — manglende hensyntagen — appelkammerets skønsbeføjelse)

(2011/C 204/20)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Union Investment Privatfonds GmbH (ved Rechtsanwalt J. Zindel)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget) og Unicre-Cartão International De Crédito SA.)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 27. april 2010 i sag T-392/06, Union Investment Privatfonds mod KHIM — Unicre-Cartão International De Crédito, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmål indledt af indehaveren af de nationale figurmærker UniFLEXIO, UniVARIO og UniZERO for varer og tjenesteydelser i klasse 35 og 36 til prøvelse af afgørelse truffet den 10. oktober 2006 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret vedrørende afslag på en klage over indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne forkastede en indsigelse rejst af appellanten mod ansøgningen om registrering af figurmærket unibanco for varer i klasse 36 og 38 — fejlagtig fortolkning af artikel 74, stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94 — appelkammerets skønsbeføjelse for så vidt angår beviser til støtte for indsigelsen, som ikke er blevet fremlagt inden for den fastsatte frist

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Union Investment Privatfonds GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 246 af 11.9.2010.